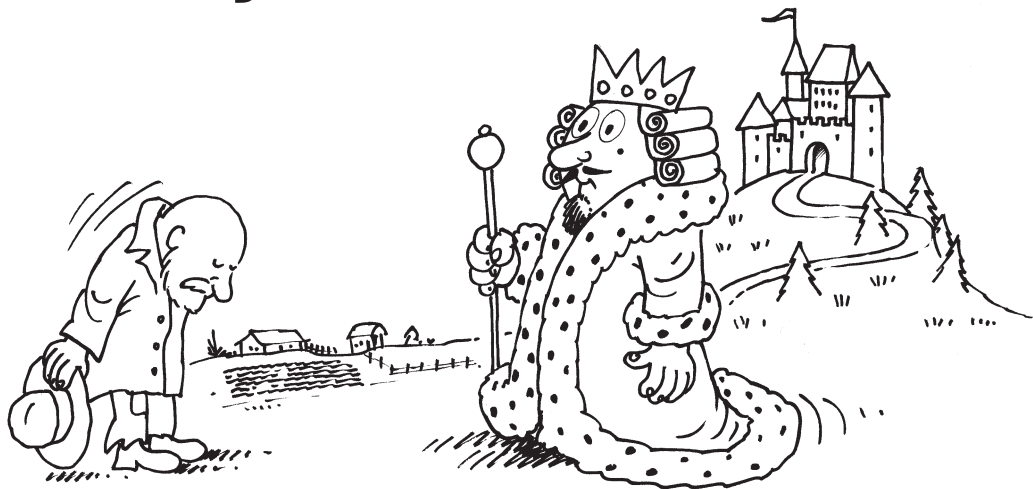

Srednji vek

Srednji vek je zgodovinsko obdobje, ki se je pričelo leta 476 z razpadom rimskega cesarstva in se končalo leta 1492 z odkritjem Amerike.

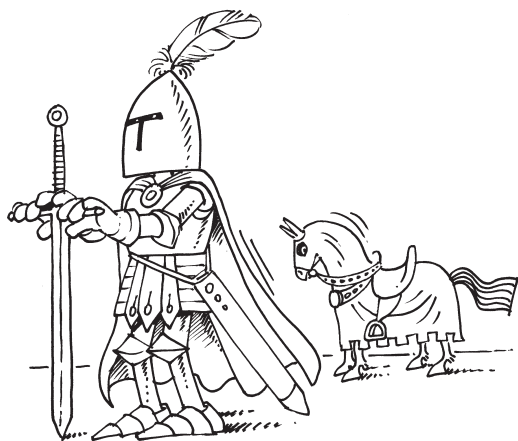
V srednjem veku so vladali kralji. Kralji so dajali zemljo plemičem (fevdalcem) – ti so zato morali podpirati kralja in se zanj bojevati. Kmetje, ki so živeli na plemičevem posestvu, so bili podložniki. Ti kmetje so morali delati za plemiče. Dati so jim morali tudi del svojih pridelkov – desetino.

Kralji in tudi plemiči so si gradili gradove. Grad naj bi pokazal moč in pomembnost kralja in ga seveda tudi varoval proti sovražnikom. Gradovi si bili mogočni in imeli so na metre debele zidove. Na stolpih pa so stražili vojaki.

Življenje v gradu ni bilo ravno prijetno, saj je bilo v gradu zelo mrzlo in vlažno. Kurili so samo v nekate-

rih sobah, na zidove so zato obešali znamenite tapiserije.

Kdaj pa kdaj je graščak tudi vabil na gostijo. Člani družine in pomembni gostje so sedeli ob glavni mizi. Jedli so z rokami. Godci so igrali in prepevali pesmi o bojih in junakih.

Vitez je bil v srednjem veku naziv za vojaka na konju, ki je bil po predpisani proceduri proglašen za viteza.

Vitezi so bili v glavnem pripadniki nižjega plemstva. Bili so poklicni vojaki. Vitez je lahko postal vsak, vendar so bili draga oprema (čelada, oklep, meč, ščit, sulica in drugo) in prvorazredni konji dostopni samo bolj bogati fevdalni gospodi. Za svoje usluge so od fevdalnega gospoda dobivali fevde in del vojne plena.

V srednjeveških predstavah so bili vitezi junaki brez napak in strahu, nesebični, predani cerkvi in svojemu fevdalnemu gospodu, pobožni, velikodušni, branilci ženske časti ter zaščitniki vdov in siromašnih. Njihove zgodbe so se ohranile vse do danes.

S propadanjem fevdalizma je propadalo tudi viteštvo. Vitezi so izgubili materialno osnovo in bogate zaščitnike in mnogi so postali cestni roparji.

